

De heer Çörüz (CDA)

© M. Sablerolle – Gouda

de SP en GroenLinks voor deze gewijzigde motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het wetsvoorstel **Wijziging van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (VIII) voor het jaar 2001 (wijziging samenhangende met de Najaarsnota) (28136)**, en over:
- de motie-Visser-van Doorn/Van der Vlies over financiering van restauratieprojecten (28136, nr. 5).

(Zie vergadering van heden.)

De artikelen 1 t/m 5, de begrotingsstaten en de beweegreden worden zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer dat het wetsvoorstel met algemene stemmen is aangenomen.

Op verzoek van mevrouw Visser-van Doorn stel ik voor, haar motie (28136, nr. 5) van de agenda af te voeren.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Wil mevrouw Van der Hoeven het woord?

Mevrouw **Van der Hoeven** (CDA): Voorzitter. De CDA-fractie heeft per abuis niet gestemd voor de motie-Bakker c.s. (28118, nr. 4). Ik wil graag aangetekend hebben dat wij voor die motie zijn.

De **voorzitter**: Dat is bij dezen gebeurd.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is het debat over de **Europese top in Laken**.

De **voorzitter**: Ik deel mede dat staatssecretaris Benschop door dringende persoonlijke omstandigheden helaas niet aanwezig kan zijn bij het debat.

Ik geef het woord aan de heer Çörüz, die zijn maidenspeech zal houden.

□

De heer **Çörüz** (CDA): Voorzitter. Uit de laatste eurobarometer blijkt dat slechts drie van elke honderd inwoners van Europa zich Europeaan noemt. Dit is niet gek als je bedenkt wat het beeld is dat de burger van Europa heeft. Voor velen in Europa is

Brussel een ver-van-mijn-bedshow. Dat beeld is er ook na de top van Laken niet beter op geworden. Het beeld dat dit keer bij de burger in de huiskamer binnenkwam, was dat van een stel ruziënde regeringsleiders die met stemverheffing een koehandel over agentschappen begonnen, terwijl ze eigenlijk een toonbeeld hadden moeten zijn van Europese eenheid en daadkracht. De euro mag dan wel in onze portemonnee zitten, maar het Europeagevoel zit nog niet in onze harten.

Het zoeken naar het hart van de Europese samenleving wordt een steeds geliefder bezigheid. Een groeiend aantal mensen vraagt zich af wat de kern van onze Europese samenleving is, wat haar bijeenhoudt. Sommigen zien in Europa een uitgelezen plek voor de ontwikkeling van een Europees burgerschap. Anderen koesteren een diepgewortelde eurosceptis tegen datzelfde Europa. Het zou een vergaarbak zijn van in zichzelf vastgelopen instellingen en het eigenbelang najagende lidstaten. De discussie over Europees burgerschap gaat wezenlijk over niets anders dan het lidmaatschap van een groep. In het dagelijks leven zijn wij gewend om lid te zijn van tal van groepen: een groep collega's op het werk, een sportclub, een kerk, een vakbond of een andere vereniging. Al die groepen zijn verschillend in het doel en in de mate van contact tussen de leden. Die leden hoeven bovendien niet altijd over alles hetzelfde te denken om toch gemeenschappelijk het nut en de noodzaak van bijvoorbeeld een veilig Europa in te zien, een Europa dat is voorbereid op grensoverschrijdende criminaliteit.

Heeft de top van Laken hieraan bijgedragen? In de Verklaring van Laken staat dat de EU ernaar streeft, de onderhandelingen met een aantal kandidaat-lidstaten tot een dusdanig goed einde te brengen dat deze landen in 2004 als lidstaten kunnen deelnemen aan de verkiezingen van het Europees Parlement. Het CDA wil opnieuw benadrukken dat het tegen een "big bang toetreding" is en acht het noemen van een datum niet verstandig. Het CDA steunt de uitbreiding, maar die uitbreiding mag geen politiek van data en toezeggingen zijn. Elk land afzonderlijk zal duidelijk aan de Kopenhagencriteria moeten voldoen. De EU-lidstaten moeten "nee" durven zeggen tegen kandidaat-lidstaten die niet aan de